

8:2

En bostadsfastighet belägen inom ett område som enligt stadsplan skall utgöra parkmark har ansetts inte i va-lagens mening ha behov av va-försörjning.

Dödsboet efter V.S. ägde en fastighet i Enköpings kommun. V.S. förvärvade fastigheten 1956 och har sedan dess fram till sin död den 4 december 1988 bebott fastigheten vars areal är ca 1 000 m². Den är bebyggd med ett två-planshus för permanent boende med en våningsyta på 90 – 100 m². På fastigheten är också ett varmgarage med viss form av källare uppfört. Fastigheten ligger inom verksamhetsområdet för kommunens allmänna va-anläggning men är ansluten varken till kommunens ren-, spill- eller dagvattenledning. Den är vidare belägen inom området för en stadsplan fastställd 1976. Enligt denna ingår fastigheten jämte andra fastigheter i mark utlagd som parkmark.

Dödsboet yrkade att Va-nämnden fastställer att fastigheten har brukningsrätt till kommunens allmänna renvattenanläggning.

Kommunen bestred dödsboets talan under påståendet att fastigheten, när den ingår i område som enligt gällande plan är parkmark, i va-lagens mening inte har behov av vattenförsörjning. Behovsförutsättningen för brukningsrätt skall bedömas objektivt med beaktande av möjligheten att utnyttja fastigheten på lång sikt.

Va-nämnden yttrade:

Enligt 8 § lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar är huvudman för allmän va-anläggning skyldig att låta ägare av fastighet inom anläggningens verksamhetsområde bruka anläggningen, om fastigheten behöver anordningar för vattenförsörjning samt behovet ej kan med större fördel tillgodoses på annat sätt än genom kommunens anläggning. Detta behov skall bedömas efter objektiva grunder och med utgångspunkt i fastighetens användningsmöjligheter på sikt. Fastighetsägarens egen uppfattning om behovet har alltså inte någon självständig betydelse vid denna bedömning.

Det är i och för sig riktigt att fråga är om en bostadsfastighet och att en sådan fastighet har behov av bl.a. renvattenförsörjning. Kommunen har emellertid invänt att brukningsrätt i va-lagens mening inte föreligger eftersom fastigheten

enligt gällande stadsplan ligger inom område för parkmark och därför inte på sikt kommer att utnyttjas för bostadsändamål.

Va-nämnden gör följande bedömning.

1976 års stadsplan utvisar att det område där fastigheten är belägen är avsett att användas som parkmark. Det är vidare upplyst att kommunen löst in ett flertal fastigheter i området samt i enlighet med den delvisa planändringen uppfört en barnstuga. Annat framgår inte av utredningen än att planen även fortsättningsvis kommer att genomföras enligt planbestämmelserna.

Va-nämnden finner sålunda att fastigheten inte kan anses uppfylla va-lagens krav att behovet av vattenförsörjning skall vara långsiktigt för att brukningsrätt skall föreligga. Dödsboets talan kan således inte bifallas.

Va-nämnden lämnades dödsboets talan utan bifall.

Beslut: 1990-04-02, BVa 18

Mål nr: Va 516/89